

3. България ще демобилизира войската си, съ изключение на 3 пехотни дивизии и 4 конни полка, които ще употребят за охрана на Добруджа и източната граница;

4. българските пленници ще бъдат употребявани на работа по съобщенията до сключване на мира, а пленниците на съюзните държави ще бъдат веднага освободени;

5. оръжието на демобилизираните части ще се складира на известни пунктове, под контрола на Съглашението, а това, отнето от 4-и гръцки корпус, ще се върне, ако не е изпратено в Германия;

6. всички части западно от Скопския меридиан остават временно в плен; офицерите запазват оръжието си;

7. германските и австрийски войски в продължение на 4 седмици ще се изтеглят из България; в същия срок ще напуснат България дипломатическите и консулски представители на Централните сили, заедно с техните поданици.

Въ тайно приложение към протокола за примирието се налагаха и следните тежки условия:

а) съгласените войски имат право да минат през България, като използват всички държавни железници; те ще контролират телефонните, телеграфните и безжичните станции;

б) войските на великите сили ще окупират известни стратегически пунктове за гаранция; без особени причини столицата не ще бъде окупирана;

в) българските пристанища ще бъдат отворени за параходите на съгласените и неутралните държави;

г) командувачият солунската армия си запазва правото да поиска прекратяването на всички сношения между България и бившите ѝ съюзници.

Веднага след завръщането на делегатите от Солун правителството почна да изпълнява тежките условия на примирието. Нашите неприятели започнаха да ни налагат все по-тежки условия. Така: добитъкът от демобилизираната ни войска бѣ отнет и предаден на сърби и гърци; правителството бѣ заставено да опраздни Добруджа, а България стана база на неприятелската войска за по-нататъшните ѝ действия. И към края на октомврий нашата хубава страна бѣ наводнена от разноцветна съгласенска войска, която се разпръсна по градове и села и започна една нередовна реквизиция на храни, квартири и пр., като не щадѣше нито частните, нито държавни интереси. След прекратяване на войната по всички фронтове съгласенските войски не напуснаха нашата страна. Те нанасяха грамадни загуби на държавата и частните лица, като същевременно увеличаваха трудностите по прехраната. Едва към края на 1919 год. те се изтеглиха из България.

15. КЗМЗ СЛИВЕНЗ. ДЕМОБИЛИЗАЦИЯ НА ПОЛКА

На 1 октомврий полкът тръгна за с. Бобошево и ношува при р. Струма — на 10 клм. западно от Горна Джумая; на 2 продължи марша и ношува на станъ при с. Бобошево; на 3 ношува при гр. Дупница; на 4 — при Самоков; на 5 — при